

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง การใช้การสอนแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่ง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มเป้าหมาย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการท่องเที่ยว สาขาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว (05102109) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 26 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนรายวิชาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่ง และ บทเรียนออนไลน์

1. แผนการสอนรายวิชาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่ง จำนวน 4 แผน แผนละ 6 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งหมด 24 คาบ
แผนการสอนประกอบด้วยขั้นตอนตามแบบการสอนเนื้อหาวิชาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ (Sheltered English Instruction) ของ Short (1991) ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) เป็นขั้นที่กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้ด้านเนื้อหาที่มีอยู่เดิมออกมาเพื่อใช้ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ โดยผู้สอนเกริ่นนำ ถามคำถามให้ผู้เรียนอภิปราย รวมทั้งให้ผู้เรียนดูคลิปวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียน เช่น คลิปวิดีโอนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ในประเทศเกาหลี คลิปวิดีโอเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวทั้งด้านบวกและลบ เป็นต้น จากนั้นให้ผู้เรียนตอบคำถาม และแบ่งกลุ่มระดมสมองเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนได้นำเสนอไป

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ความรู้ด้านเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้างประโยค รวมทั้งเทคนิควิธีการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ในขั้นนี้ผู้สอนใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนแบบเป็นกลุ่ม การเรียนเป็นคู่ และการเรียนแบบต่อภาพ (Jigsaw) รวมทั้งนำคอมพิวเตอร์เข้ามาเป็นสื่อประกอบการสอน เช่น สอนคำศัพท์และเนื้อหาโดยใช้โปรแกรมการนำเสนอ Microsoft PowerPoint และให้นักศึกษาเรียนรู้เรื่องเทคนิควิธีการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่านบทเรียนออนไลน์ในระบบอีเลิร์นนิ่งของรายวิชาการอนุรักษ์และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ฝึกให้ผู้เรียนเตรียมการสำหรับการพูดนำเสนอในหัวข้อที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งเริ่มตั้งแต่การค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่แนะนำไว้ในบทเรียนออนไลน์และจากสื่อออนไลน์รูปแบบต่างๆ การนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ การเตรียมบทพูด และการฝึกพูด ในขั้นนี้ผู้สอนทำหน้าที่ให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ ทั้งนี้ในการฝึกพูด ผู้เรียนทำการฝึกพูดเหมือนการนำเสนอจริง โดยมีผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการนำเสนอให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นประยุกต์ใช้ (Application) เป็นขั้นที่ผู้เรียนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษในหัวข้อที่ได้รับมอบหมายโดยใช้รูปแบบการพูดอธิบาย และการพูดอธิบายพร้อมเสนอความคิดเห็น ร่วมกับการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการบรรยาย ในการนำเสนอแต่ละครั้ง ผู้สอนและผู้เรียนจะทำการประเมินการพูดนำเสนอตามเกณฑ์การประเมินด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ความถูกต้อง บุคลิกภาพ และการใช้โสตทัศนูปกรณ์ที่ได้กำหนดไว้

ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาทั้งจากผู้สอนและจากการฟังเพื่อนพูดนำเสนอ โดยผู้สอนทำการมอบหมายให้ผู้เรียนตอบคำถาม เขียนสรุปสิ่งที่เข้าใจพร้อมอภิปราย หรือ แสดงความคิดเห็นในรูปแบบที่กำหนดลงในหัวข้อการบ้านของบทเรียนออนไลน์แต่ละบท ทั้งนี้ผู้เรียนมีเวลาในการทำบ้านดังกล่าวหนึ่งสัปดาห์หลังจากเรียนจบแต่ละแผน นอกจากนี้หลังจากการนำเสนอทุกครั้งผู้เรียนต้องทำการประเมินการนำเสนอของ

ตนเองและของเพื่อนโดยการตอบคำถาม หรือเขียนแสดงความคิดเห็นลงในหัวข้อการบ้านของ
บทเรียนออนไลน์เช่นเดียวกับที่กล่าวข้างต้น

สำหรับการสร้างแผนการสอนมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนแบบเน้นเนื้อหา การสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. ศึกษาคำอธิบายรายวิชาการอนุรักษ์และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (05102109) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ซึ่งเป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับความหมาย ประเภท และองค์ประกอบของทรัพยากรการท่องเที่ยว ผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบที่เกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยว ความหมาย องค์ประกอบ และวิธีการดำเนินการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. ศึกษาจุดประสงค์รายวิชา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 - 3.1 เพื่อให้นักศึกษาทำความเข้าใจความหมาย ประเภท และองค์ประกอบของทรัพยากรการท่องเที่ยว
 - 3.2 เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจและสามารถอธิบายผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบที่เกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวได้
 - 3.3 เพื่อให้นักศึกษารู้จักวิธีการดำเนินการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
4. นำข้อมูลดังกล่าวข้างต้นมาสร้างแผนการสอนจำนวน 4 แผน ครอบคลุมเนื้อหา 3 บทเรียน คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว ผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาท่องเที่ยว และการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากนั้นนำแผนการสอนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ (รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมแสดงอยู่ในตาราง 1)

2. บทเรียนออนไลน์ เป็นบทเรียนและแบบฝึกหัดที่จัดทำขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักศึกษาในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองเกี่ยวกับเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว และเทคนิควิธีการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้บทเรียนออนไลน์แบ่งออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการสอนจำนวน 4 แผนที่ได้ออกแบบไว้

ตารางที่ 1 หัวข้อของเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบเน้นเนื้อหาว่าร่วมกันได้ดังนี้

Unit	Topic and Contents	Function	Objectives	E-learning	Activities	Evaluation
1	Tourism Resources - Types of tourism resources - Components of tourism resources	Giving information about tourism resources in Thailand	Terminal Objective Students should be able to give an oral presentation on tourism resources in Thailand Enabling Objectives Students are expected to 1. identify the definition and the components of tourism resources, 2. differentiate the types of tourism resources.	1. Recommended website related to tourism resources in Thailand 2. Tourism resources exercise 3. Sample video clip about oral presentation 4. Oral presentation lesson 5. Oral presentation exercise 6. Assignments	1. Lecture 2. Questioning 3. Group work 4. Brainstorming	1. Student's answering questions 2. Student's presentation

ตารางที่ 1 (ต่อ)

Unit	Topic and Contents	Function	Objectives	E-learning	Activities	Evaluation
2	Impacts of Tourism - Economic impacts of tourism - Sociocultural impacts of tourism - Environmental impacts of tourism	1. Giving information about cause and effect of tourism impact 2. Suggesting the solutions	Terminal Objective Students should be able to give an oral presentation on the impact of tourism. Enabling Objectives Students are expected to 1. explain the positive and negative impacts of tourism, 2. suggest possible solutions to the problems caused by tourism.	1. Impacts of tourism lesson 2. Recommended website related to impacts of tourism 3. Impacts of tourism exercise 4. Visual aids preparation lesson 5. Visual aids preparation exercise 6. Cause and effect lesson 7. Cause and effect exercise 8. Assignments	1. Lecture 2. Group work 3. Brainstorming 4. Jigsaw reading 5. Semantic mapping 6. Sharing ideas	1. Student's answering questions 2. Student's presentation

ตารางที่ 1 (ต่อ)

Unit	Topic and Contents	Function	Objectives	E-learning	Activities	Evaluation
3	Tourism Resources Reservation and Development - Sustainable tourism development - Ecotourism management	- Giving information about the subcategories of sustainable tourism - Giving information about eco-tourist attraction in Thailand	Terminal Objective Students are able to give an oral presentation on the subcategories of sustainable tourism and eco-tourist attraction in Thailand. Enabling Objectives Students are expected to - define sustainable tourism and ecotourism, - identify the principles and practices of sustainable tourism and eco tourism, - tell the differences among sustainable tourism, ecotourism and mass tourism.	- Sustainable tourism and ecotourism lesson - Recommended website related to sustainable tourism and ecotourism - Sustainable tourism and ecotourism exercise - Sentence connectors lesson - Sentence connectors exercise - Dealing with questions lesson - Dealing with questions exercise - Assignments	- Lecture - Brainstorming - Group discussion - K-W-L technique - Mind mapping	- Student's answering questions - Student's presentation

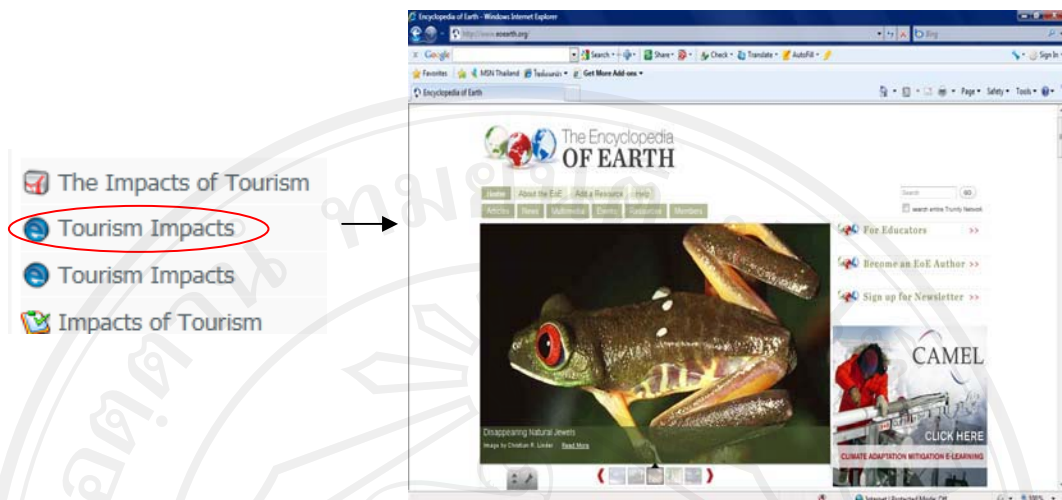
ขั้นตอนในการสร้างบทเรียนออนไลน์มีดังต่อไปนี้

1. ศึกษาคู่มือการใช้งานระบบจัดการเรียนรู้ (LMS: Learning Management System) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ซึ่งใช้โปรแกรม Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment) ในการให้บริการอีเลิร์นนิ่ง
2. ลงทะเบียนขอเปิดบทเรียนออนไลน์ผ่านระบบอีเลิร์นนิ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา (<http://elearning.rmutl.ac.th/>) ในชื่อรายวิชา Tourism Resources Reservation and Development
3. ทำการกำหนดรายละเอียดของรายวิชา ซึ่งประกอบไปด้วย ประเภทวิชา ชื่อวิชา รหัสรายวิชา คำอธิบายรายวิชา รวมทั้งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในระบบอีเลิร์นนิ่งของรายวิชานี้

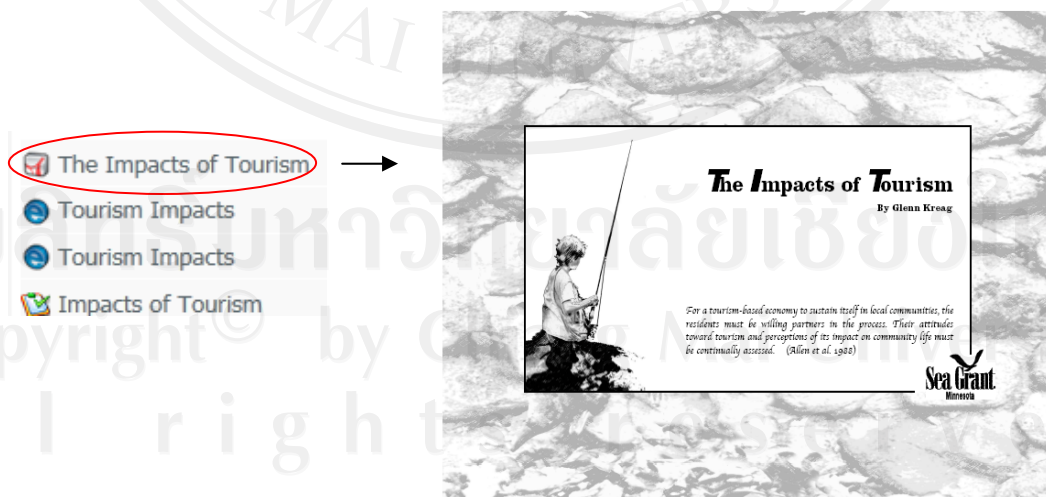
ภาพที่ 1 รายละเอียดรายวิชา

4. สร้างบทเรียนออนไลน์โดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้
 - 4.1 เลือกเว็บไซต์ที่น่าเสนอข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนในแต่ละแผน จากนั้นทำการกรอกตัวชี้แหล่งในอินเทอร์เน็ต (URL: Uniform Resource Locator) ของเว็บไซต์นั้นเข้าไปในส่วนของแหล่งข้อมูลของรายวิชาเพื่อเชื่อมโยงระบบเข้ากับเว็บไซต์ที่ต้องการให้นักศึกษาเรียนรู้

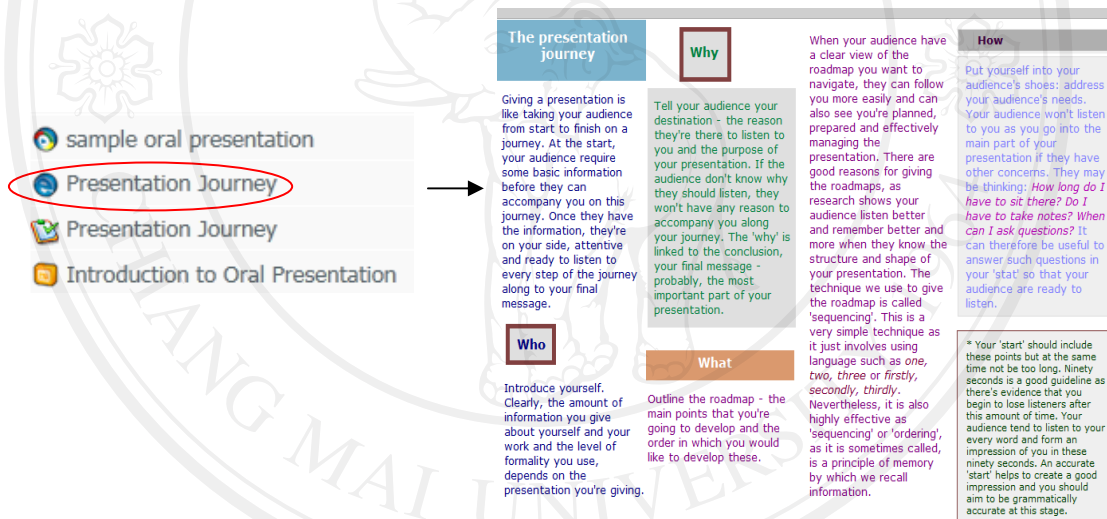
ภาพที่ 2 ตัวอย่างแหล่งข้อมูลซึ่งเชื่อมโยงไปสู่เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

4.2 คัดเลือกบทความและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบทางการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เช่น เว็บไซต์ของ โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP: United Nations Environment Programme) จากนั้นทำการเพิ่มไฟล์ข้อมูลดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบของไฟล์ pdf เข้าไปในส่วนของ แหล่งข้อมูลของรายวิชา

ภาพที่ 3 ตัวอย่างแหล่งข้อมูลสำหรับศึกษาเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเพิ่มเติม

4.3 คัดเลือกเทคนิควิธีการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษจากหนังสือประกอบการเรียนเรื่องการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ อาทิ Speaking of Speech (Harrington and LeBeau, 2009) Presenting in English: How to give successful presentations (Powell, 2002) และ English for Presentations (Grussendorf, 2011) เป็นต้น จากนั้นนำมาปรับเพื่อให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ เข้าใจง่ายเหมาะแก่การศึกษาด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ประเภทต่างๆ ได้แก่ โปรแกรม Microsoft Word โปรแกรม Microsoft PowerPoint และ โปรแกรม Desktop Author แล้วจึงเพิ่มไฟล์ข้อมูลดังกล่าวเข้าไปในส่วนของแหล่งข้อมูลของรายวิชา นอกจากบทอ่านดังกล่าวข้างต้นแล้วในส่วนของแหล่งข้อมูลยังมีคลิปวิดีโอตัวอย่างการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษานานาชาติของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) ด้วย

ภาพที่ 4 ตัวอย่างแหล่งข้อมูลสำหรับการเรียนรู้เทคนิควิธีการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

4.4 นำแบบฝึกหัดจากหนังสือประกอบการเรียนภาษาอังกฤษมาปรับเพื่อสร้างเป็นแบบฝึกหัดออนไลน์โดยใช้โปรแกรมที่มีอยู่ในระบบอีเลิร์นนิ่ง ซึ่งเป็นโปรแกรมที่มีแบบฝึกหัดหลากหลายรูปแบบ เช่น แบบปรนัย แบบอัตนัย แบบเติมคำ และแบบจับคู่ เป็นต้น ทั้งนี้แบบฝึกหัดทุกรูปแบบนักศึกษาสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ทันทีหลังทำเสร็จ

ตัวอย่าง DEALING WITH QUESTIONS.

เริ่มใหม่

1 Match the two parts to make sentences.

คะแนน: 9

I'm afraid that's	เลือก...
Could you repeat	เลือก...
I'm afraid I don't know that	เลือก...
Perhaps we could	เลือก...
Does that	เลือก...
Good point, but I'd prefer	เลือก...
I'm sure Ms Morris	เลือก...
I'm afraid I'm not	เลือก...
Sorry, I don't	เลือก...

บันทึกโดยไม้มงคำออน ส่งคำตอบแล้วสิ้นสุดการทำแบบทดสอบ

ภาพที่ 5 ตัวอย่างแบบฝึกหัด

4.5 กำหนดการบ้านของแต่ละแผนการสอนโดยใช้โปรแกรมสร้างการบ้านที่มีอยู่ในระบบอีเลิร์นนิ่ง ซึ่งสามารถระบุได้ว่าต้องการให้นักศึกษาส่งการบ้านเมื่อไร ด้วยวิธีการใด อาทิ ส่งเป็นคำตอบออนไลน์ ส่งโดยให้อัพโหลดไฟล์ และส่งงานนอกเว็บ เป็นต้น

RMUTL-elearning ► tourism ► การบ้าน ► Sustainable Tourism

แก้ไข การบ้าน

ยังไม่มีใครส่งการบ้าน

Write a mind map about sustainable tourism.

ส่งได้ตั้งแต่: Tuesday, 22 February 2011, 01:00AM

กำหนดส่ง: Monday, 28 February 2011, 12:00PM

ภาพที่ 6 ตัวอย่างการบ้าน

5. นำข้อมูลและกิจกรรมทั้งหมดที่จัดทำขึ้นไปบันทึกไว้ในหน้าเว็บเพจของรายวิชาตามหัวข้อที่สอดคล้องกับแผนการสอน (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ค หน้า 98)

สำหรับขั้นตอนการสอนสามารถแบ่งได้เป็น 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

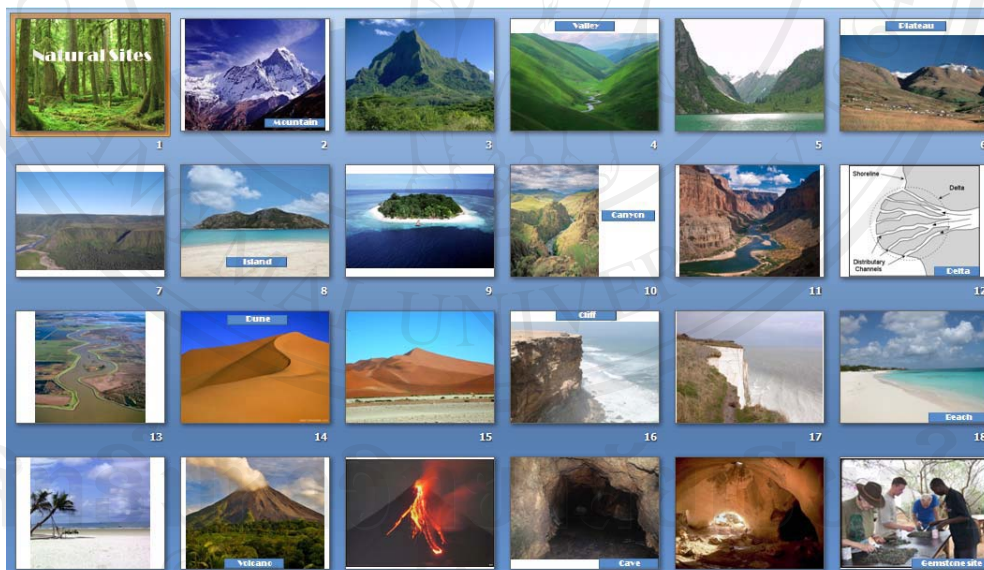
ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ผู้วิจัยให้นักศึกษาดูคลิปวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียนในคาบนั้น จากนั้นก็พูดคุย อภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดูและให้แบ่งกลุ่มระดมสมองในหัวข้อนั้น โดยในคาบแรกของการเรียนผู้วิจัยจะแนะนำรายวิชา อธิบายรูปแบบการสอน พร้อมทั้งแจ้งเกณฑ์การให้คะแนนให้นักศึกษาเข้าใจตรงกันก่อนเริ่มการสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ผู้วิจัยสอนคำศัพท์ใหม่ของแต่ละหัวข้อโดยใช้โปรแกรมนำเสนองาน Microsoft PowerPoint ซึ่งนำเสนอคำศัพท์พร้อมรูปภาพที่สื่อถึงคำศัพท์นั้น (ดูภาพ 7) แล้วให้นักศึกษาเดาความหมายและทำแบบฝึกหัดคำศัพท์ หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการสอนเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยการบรรยายพร้อมใช้สื่อประกอบการสอน อาทิ รูปภาพ คลิปวิดีโอ ฯลฯ บ้าง (ดูภาพ 8) ใช้วิธีการสอนแบบต่อภาพ คือ แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแล้วให้ศึกษาหัวข้อที่กำหนดจนเข้าใจแล้วแบ่งกลุ่มใหม่โดยให้ทุกกลุ่มประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญในแต่ละหัวข้อกลุ่มละ 1 คนบ้าง สำหรับเทคนิควิธีการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผู้วิจัยได้สร้างเป็นบทเรียนออนไลน์ในระบบอีเลิร์นนิ่งแล้วมอบหมายให้นักศึกษาเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม (ผู้วิจัยเป็นผู้แบ่งกลุ่มให้นักศึกษาเพื่อนำเสนองานร่วมกันกลุ่มละ 3-4 คน และเปลี่ยนกลุ่มทุกครั้งที่ขึ้นแผนการสอนใหม่) จากการอ่านเอกสารซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ อาทิ ไฟล์ PDF ไฟล์ Microsoft Word หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เป็นต้น จากนั้นนักศึกษาแต่ละคนทำแบบฝึกหัดซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ เช่น แบบเติมคำ แบบเลือกตอบ แบบจับคู่ ฯลฯ (ดูภาพ 9)

อย่างไรก็ตาม แม้นักศึกษาจะไม่ได้ใช้อีเลิร์นนิ่งในการเรียนเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวในห้องเรียน แต่นักศึกษาก็สามารถเข้าไปหาความรู้เพิ่มเติม และทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมานอกห้องเรียนได้

ภาพที่ 7 ตัวอย่างการสอนศัพท์โดยใช้โปรแกรมนำเสนองาน Microsoft PowerPoint

ภาพที่ 8 ตัวอย่างสื่อประกอบการสอนเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว

ตัวอย่าง IMPACTS OF TOURISM

เริ่มใหม่

1	Tourism income can be used to preserve historic buildings.
คะแนน: 1	คำตอบ: ☐ ถูก ☐ ผิด
2	Tourism causes water shortage in the place where water is scarce.
คะแนน: 1	คำตอบ: ☐ ถูก ☐ ผิด
3	Seasonal tourism creates employment opportunities.
คะแนน: 1	คำตอบ: ☐ ถูก ☐ ผิด
4	Tourism development causes displacement of residents.
คะแนน: 1	คำตอบ: ☐ ถูก ☐ ผิด

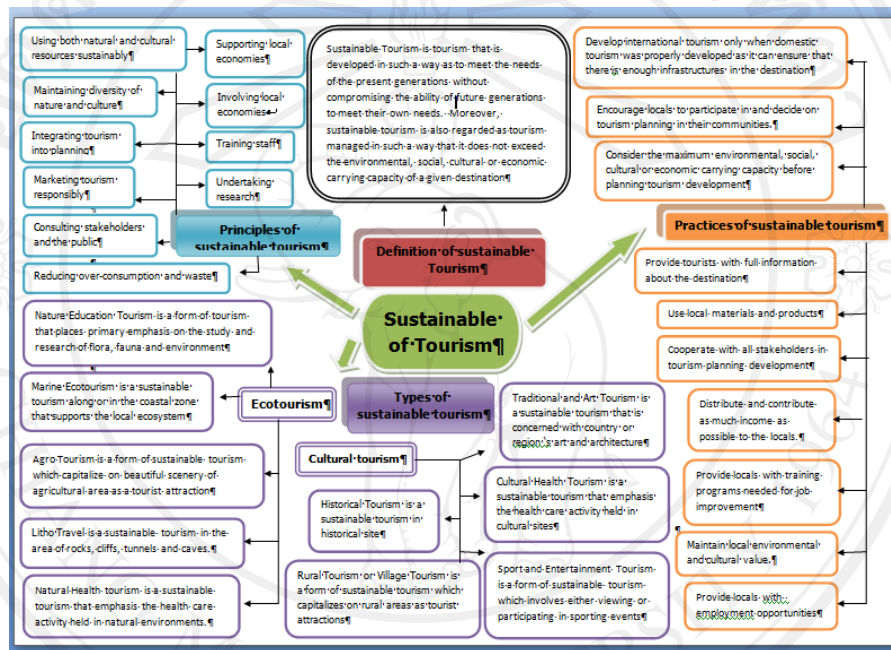
ภาพที่ 9 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับบททวนเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) ผู้วิจัยมอบหมายหัวข้อ พร้อมทั้งรายละเอียดเนื้อหาที่ต้องใช้ในการนำเสนองานให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มทำการหาข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างๆ ที่แนะนำไว้ในอีเลิร์นนิ่ง จากนั้นนักศึกษานำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการเตรียมนำเสนอ โดยมีผู้วิจัยทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำเมื่อนักศึกษาต้องการ เมื่อเตรียมการเสร็จแล้วนักศึกษาแต่ละกลุ่มทำการซ้อมพูดนำเสนอหน้าชั้น โดยมีผู้วิจัยและเพื่อนร่วมชั้นทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำติชม รวมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อใช้ปรับปรุงการนำเสนอให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการนำเสนอจริงซึ่งถูกกำหนดไว้ในสัปดาห์ถัดไป ในช่วงเวลาก่อนการนำเสนอจริงนี้นักศึกษาสามารถเข้าพบเพื่อปรึกษาผู้วิจัยนอกห้องเรียนได้

ขั้นที่ 4 ขั้นประยุกต์ใช้ (Application) นักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเสนองานที่ได้รับมอบหมายโดยใช้เวลากลุ่มละ 15-20 นาทีขึ้นอยู่กับหัวข้อที่กำหนด ในระหว่างที่แต่ละกลุ่มนำเสนอกลุ่มที่เหลือทำการประเมินการนำเสนอโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษที่จัดทำขึ้น เมื่อนำเสนอครบทุกกลุ่มแล้วผู้วิจัยให้คำติชม รวมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการนำเสนอครั้งต่อไป

ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนตอบคำถาม เขียนสรุปสิ่งที่เข้าใจพร้อมอภิปราย หรือ แสดงความคิดเห็นในรูปแบบที่กำหนดลงในหัวข้อการบ้านของ

บทเรียนออนไลน์แต่ละบท ทั้งนี้คำสั่งของการบ้านมีความแตกต่างกันไป อาทิ ให้เขียนคำตอบหรือสรุปสิ่งที่เรียนลงในพื้นที่ของหัวข้อการบ้านโดยตรง หรือ ให้สรุปสิ่งที่เรียนโดยทำเป็นผังมโนทัศน์ (Semantic Map) แล้ว อัปโหลดลงไปในระบบ เป็นต้น ในการทำการบ้านดังกล่าวผู้เรียนมีเวลาหนึ่งสัปดาห์หลังจากเรียนจบแต่ละแผน นอกจากนี้หลังจากการนำเสนอทุกครั้งผู้เรียนต้องทำการประเมินการนำเสนอของตนเองและของเพื่อนโดยการตอบคำถาม หรือเขียนแสดงความคิดเห็นลงในหัวข้อการบ้านของบทเรียนออนไลน์เช่นเดียวกับที่กล่าวข้างต้น

ภาพที่ 10 ตัวอย่างการบ้านของนักศึกษา

สำหรับการสอนทั้ง 5 ขั้นตอนใช้เวลาทั้งหมด 6 คาบ โดยแบ่งการสอนออกเป็น 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ ทั้งนี้ในช่วง 3 คาบแรกเป็นการสอนในชั้นที่ 1 จนถึงชั้นที่ 3 ช่วง 3 คาบหลังเป็นการสอนในชั้นที่ 4 และชั้นที่ 5 ซึ่งเป็นชั้นที่นักศึกษาทำนอกเวลาเรียน

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากร

การท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการตอบคำถามเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหลังจากได้เรียนจบครบทุกหน่วยแล้ว แบบทดสอบนี้เป็นคำถามภาษาอังกฤษที่จำกัดคำตอบ คือ คำถามที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว 17 ข้อ และคำถามภาษาอังกฤษที่ไม่จำกัดคำตอบ คือ คำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของตน 8 ข้อ รวมทั้งหมด 25 ข้อ คิดเป็น 50 คะแนน

โดยคะแนนแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 1 - 4 คะแนนขึ้นอยู่กับจำนวนคำตอบที่กำหนดในแต่ละข้อ
(คำตอบละ 1 คะแนน)

ตารางที่ 2 การให้คะแนนคำตอบในแบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหา

ข้อที่	จำนวนคำตอบ	คะแนนที่ได้	ข้อที่	จำนวนคำตอบ	คะแนนที่ได้
1	1	1	14	1	1
2	2	2	15	1	1
3	1	1	16	1	1
4	2	2	17	1	1
5	2	2	18	1	1
6	3	3	19	3	3
7	2	2	20	2	2
8	3	3	21	3	3
9	1	1	22	2	2
10	1	1	23	3	3
11	1	1	24	4	4
12	3	3	25	4	4
13	2	2			

ทั้งนี้ในการสร้างแบบทดสอบเพื่อนำไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริงกับ
กลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบที่มีคำถามภาษาอังกฤษที่จำกัดคำตอบ 19 ข้อ และไม่จำกัด
คำตอบ 8 ข้อ รวมทั้งหมด 27 ข้อ คิดเป็น 53 คะแนน เมื่อสร้างเสร็จได้นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์พิจารณาในเบื้องต้น จากนั้นนำแบบทดสอบไปตรวจสอบคุณภาพก่อนทดลองใช้โดย
ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คน (ดังรายนามในภาคผนวก ก หน้า 86) พิจารณาว่าคำถามในแบบทดสอบ
สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ตามเทคนิคของ Rovinelli และ Hambleton (อ้างใน
อุตินันท์ สมุทรทัย, 2545: 170) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การพิจารณาไว้ดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์นั้น
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์นั้น
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์นั้น

เมื่อได้ผลการพิจารณาแล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Content Validity Congruence Index: IOC) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

R = ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญในแต่ละระดับความสอดคล้อง

n = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

หากค่าถามข้อใดมีดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าข้อนั้น วัตถุประสงค์นั้นจริง มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

สำหรับแบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากร การท่องเที่ยวปรากฏว่า ค่าถามทั้ง 27 ข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.75 – 1 ซึ่งมากกว่า 0.5 จึงถือเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (รายละเอียดการคำนวณแสดงใน ภาคผนวก ข หน้า 125)

หลังจากนั้นได้นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่นที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อสอบแบบ อิงกลุ่มหาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ด้วยสูตร (นิโลบล นิ่มกิ่งรัตน์, 2523: 106 และ 115 อ้างใน ถุติพันธ์ สมุทรทัย, 2545: 187)

$$P = \frac{\text{คะแนนที่นักเรียนกลุ่มสูงทำได้ทั้งหมด} + \text{คะแนนที่นักเรียนกลุ่มต่ำทำได้ทั้งหมด}}{\text{คะแนนเต็ม} \times \text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

$$r = \frac{\text{คะแนนที่นักเรียนกลุ่มสูงทำได้ทั้งหมด} - \text{คะแนนที่นักเรียนกลุ่มต่ำทำได้ทั้งหมด}}{\text{คะแนนเต็ม} \times \text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด} / 2}$$

สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความยากของแบบทดสอบโกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สันธุระเวช (อ้างใน ถุติพันธ์ สมุทรทัย, 2545: 172) กล่าวไว้ดังนี้

P มีค่า = 0.81 – 1.00	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก สมควรตัดทิ้ง	} เป็นข้อสอบ ที่อยู่ใน เกณฑ์ที่ดี
P มีค่า = 0.61 – 0.80	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย (ดี)	
P มีค่า = 0.41 – 0.60	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ (ดีมาก)	
P มีค่า = 0.21 – 0.40	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก (ดี)	
P มีค่า = 0.00 – 0.20	เป็นข้อสอบที่ยากมาก สมควรตัดทิ้ง	

ส่วนเกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนก Ebel (1965 อ้างใน ถุติพันธ์ สมุทรทัย, 2545: 173) เสนอไว้ดังนี้

$r \geq 0.40$	ถือว่าคุณภาพของข้อสอบอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
r อยู่ระหว่าง 0.30 ถึง 0.39	ถือว่าคุณภาพของข้อสอบอยู่ในเกณฑ์ดี พอสมควร อาจต้องปรับปรุงบ้าง
r อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.29	ถือว่าคุณภาพของข้อสอบอยู่ในเกณฑ์พอใช้ได้ แต่ต้องปรับปรุง
$r \leq 0.19$	ถือว่าคุณภาพของข้อสอบอยู่ในเกณฑ์ใช้ไม่ได้ ต้องพิจารณาปรับปรุงใหม่ หรือทิ้งไปเลย

หลังนำคะแนนของแบบทดสอบฉบับทดลองมาวิเคราะห์หาค่าความยากพบว่า มีข้อสอบจำนวน 25 ข้อ ที่มีค่าความยาก (P) อยู่ระหว่าง 0.21 - 0.80 และทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่า 0.20 ซึ่งถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ในส่วนของข้อสอบ 2 ข้อที่มีค่าความยากสูงกว่า 0.80 ผู้วิจัยได้ทำการตัดทิ้งก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย (รายละเอียดผลการวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกแสดงในภาคผนวก ข หน้า 127)

นอกจากการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยยังได้ทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของ Cronbach (อ้างใน ฤตินันท์ สมุทรทัย, 2545: 203)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

α แทน ค่าความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนข้อ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 ข้อสอบที่ดีควรมีค่าความเชื่อมั่นสูงและไม่ควรติดลบ

เมื่อทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหา การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวฉบับทดลองพบว่า มีค่าความเชื่อมั่น (α) 0.92 ถือว่าแบบทดสอบนี้มีความเชื่อมั่นสูง (รายละเอียดการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแสดงในภาคผนวก ข หน้า 128)

สำหรับเกณฑ์ผ่านและระดับคุณภาพของการประเมินความรู้ด้านเนื้อหา การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวใช้ตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาของ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2553) ซึ่งกำหนดให้นักศึกษาต้องมีค่าร้อยละของคะแนนตั้งแต่ 50 ขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ และแบ่งระดับคุณภาพตามค่าร้อยละของคะแนนได้ดังนี้

ร้อยละ 80 – 100	มีระดับคุณภาพ ดีมาก
ร้อยละ 70 – 79	มีระดับคุณภาพ ดี
ร้อยละ 60 – 69	มีระดับคุณภาพ พอใช้
ร้อยละ 50 – 59	มีระดับคุณภาพ อ่อน
ร้อยละ 0 – 49	มีระดับคุณภาพ ควรปรับปรุง

2. แบบประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษใช้ในการประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษตามหัวข้อที่กำหนด (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก จ หน้า 118) โดยผู้วิจัยได้แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน และกำหนดให้ใช้เวลาในการพูดนำเสนอกลุ่มละ 15-20 นาที ในการนี้นักศึกษาแต่ละกลุ่มมีโอกาสนำเสนอในงานต่อหน้าผู้วิจัยและเพื่อนร่วมชั้นก่อนการนำเสนอจริงซึ่งมีระยะเวลาในการเตรียมการนำเสนอ 1 สัปดาห์ สำหรับการซ้อมนำเสนอจะใช้เวลาช่วงท้ายของการสอนช่วง 3 คาบแรก และมีช่วงเวลาให้ผู้วิจัยและเพื่อนวิจารณ์พร้อมเสนอแนะแนวทางเพื่อนำไปปรับให้การนำเสนอจริงมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ความถูกต้อง และความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ (ดูตาราง 3) โดยประยุกต์จากตารางประเมินผลการพูดเพื่อนำเสนอของงามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี (2543) และแบบประเมินการพูดนำเสนอของสุทธิดา อัสวพิศาลบุญ (2548) จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คนตรวจสอบ แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนจะนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษาเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน ดังนั้นหลังจากได้คะแนนแล้วก็นำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรการหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผลปรากฏว่าแบบประเมินมีค่าความเชื่อมั่น (α) 0.57 ถือว่าแบบประเมินนี้มีความเชื่อมั่นพอสมควร (รายละเอียดการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินแสดงในภาคผนวก ช หน้า 130)

สำหรับการประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และหาค่าร้อยละของค่าเฉลี่ย จากนั้นนำมาเทียบกับเกณฑ์ผ่านและระดับคุณภาพซึ่งเป็นเกณฑ์เดียวกับการประเมินความรู้ด้านเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม แม้นักศึกษาจะทำการพูดนำเสนอเป็นกลุ่ม แต่เนื่องจากผู้วิจัยกำหนดให้

ทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในการพูดนำเสนอทุกคน รวมทั้งมีการเปลี่ยนกลุ่มทุกครั้งที่มีการมอบหมายหัวข้อในการนำเสนอ ผู้วิจัยจึงทำการประเมินในส่วนของคุณภาพด้านรูปแบบการนำเสนอและความถูกต้องเป็นรายบุคคล เพื่อให้คะแนนที่ได้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตารางที่ 3 แบบประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

1. เนื้อหา

คะแนน	คุณภาพ
3	- เนื้อหาตรงตามหัวข้อที่กำหนด ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ - มีการลำดับเรื่องให้มีความน่าสนใจดีมาก เข้าใจง่าย - เนื้อหา มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกันตลอดการนำเสนอ
2	- เนื้อหาส่วนใหญ่ตรงตามหัวข้อที่กำหนด ข้อมูลไม่ครบสมบูรณ์โดยขาดหายไปหนึ่งหัวข้อ - มีความพยายามในการลำดับเรื่องให้น่าสนใจดี - เนื้อหาขาดความสอดคล้องเชื่อมโยงกันเป็นบางช่วงของการนำเสนอ
1	- เนื้อหาส่วนใหญ่ไม่ตรงตามหัวข้อที่กำหนด ข้อมูลไม่ครบสมบูรณ์โดยขาดหายไปตั้งแต่สองหัวข้อหรือมากกว่า - ไม่มีการลำดับเนื้อเรื่อง - เนื้อหาขาดความสอดคล้องเชื่อมโยงกันตลอดการนำเสนอ ทำให้เข้าใจยาก

2. รูปแบบการนำเสนอ

คะแนน	คุณภาพ
3	- มีการเกริ่นนำในรูปแบบที่น่าสนใจ พร้อมบอกประเด็นในการนำเสนออย่างชัดเจน - พูดชัดเจน ไม่เร็วหรือช้าเกินไป ได้ยินทั่วถึง - มีท่าทีที่แสดงออกถึงความมั่นใจ ยิ้มแย้มแจ่มใส สบตาผู้ฟังตลอดการนำเสนอ - ใช้ภาษาในระดับที่เหมาะสมกับผู้ฟังดีมาก - สามารถจบการนำเสนอได้ภายในเวลาที่กำหนดไว้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

2	- มีการเกริ่นนำ พร้อมบอกประเด็นในการนำเสนอ - พูดเสียงดังแต่ไม่ชัดเจน เร็วหรือช้าเกินไป - มีท่าทีที่แสดงออกถึงความกังวลบ้าง สบตาผู้ฟังเป็นบางกลุ่ม - ใช้ภาษาในระดับที่เหมาะสมกับผู้ฟังดี - ใช้เวลาในการนำเสนอมากกว่าเวลาที่กำหนดไว้
1	- มีการเกริ่นนำก่อนการพูดนำเสนอ - พูดเสียงเบา ตะกุกตะกัก ได้ยินไม่ชัดเจน - มีท่าทีที่แสดงออกถึงความกังวลอย่างชัดเจน ไม่สบตาผู้ฟังขณะนำเสนอ - ใช้ภาษาและ/หรือศัพท์เทคนิคที่ยากในการทำความเข้าใจ - ใช้เวลาในการเสนอน้อยกว่าเวลาที่กำหนดไว้

3. ความถูกต้อง

คะแนน	คุณภาพ
3	- ออกเสียงถูกต้องทุกคำ - ใช้รูปแบบและโครงสร้างประโยคเพื่อสื่อความหมายได้ถูกต้อง เหมาะสมทั้งหมด
2	- ออกเสียงผิดไม่เกิน 3 คำ - ใช้รูปแบบและโครงสร้างประโยคเพื่อสื่อความหมายผิดไม่เกิน 3 จุด
1	- ออกเสียงผิดมากกว่า 3 คำขึ้นไป - ใช้รูปแบบและโครงสร้างประโยคเพื่อสื่อความหมายผิดมากกว่า 3 จุดขึ้นไป

4. การใช้โสตทัศนูปกรณ์

คะแนน	คุณภาพ
3	- เลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่นำเสนอ - เครื่องมือที่ใช้ไม่มีข้อผิดพลาดเลย ถูกต้อง ชัดเจนทั้งหมด (เนื้อหาถูกต้อง ภาพคมชัด สีสดใส ข้อมูลไม่แน่นเกินไป) - ใช้เครื่องมือได้อย่างคล่องแคล่ว
2	- เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับเนื้อหาที่นำเสนอเป็นบางครั้ง - เครื่องมือที่ใช้มีข้อผิดพลาดไม่เกิน 3 จุด (เนื้อหาไม่ถูกต้อง ภาพไม่คมชัด สีสันทึบ ข้อมูลแน่นเกินไป) - มีความผิดพลาดในการใช้เครื่องมือบ้าง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

1	- เครื่องมือที่ใช้ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่นำเสนอ - เครื่องมือที่ใช้มีข้อผิดพลาดมากกว่า 3 จุดขึ้นไป (เนื้อหาไม่ถูกต้อง ภาพไม่คมชัด สีสั่นไม่สดใส ข้อมูลแน่นเกินไป) - มีปัญหาในการใช้เครื่องมือตลอดการนำเสนอ
---	---

3. แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นแบบสอบถามที่ปรับมาจากแบบสอบถามโครงการผลการพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2543, อ้างใน ศรีนวล บุญธรรม, 2545) ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านการพูดนำเสนอจำนวน 10 ข้อ (ดูตาราง 4)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนตรวจสอบ แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนจะนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษาเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรการหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ผลการหาค่าความเชื่อมั่นพบว่า แบบสอบถามฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่น (α) 0.80 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นสูง (รายละเอียดการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแสดงในภาคผนวก ข หน้า 132)

สำหรับการให้คะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถการเรียนรู้ด้านการเขียนด้วยตนเองของศรีนวล บุญธรรม (2545) ซึ่งแบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ และแปลความหมายไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองน้อย

คะแนนเฉลี่ย 0.50-1.49 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วย
ตนเองน้อยที่สุด

ตารางที่ 4 แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ลักษณะที่แสดงถึง การเรียนรู้ด้วยตนเอง	ข้อความที่ใช้ในแบบสอบถาม
1. รู้จักกำหนดเป้าหมายใน การเรียนรู้ด้วยตนเอง	ข้อที่ 1 ข้าพเจ้าสามารถวางแผนการพูดนำเสนอเพื่อให้ สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ด้วยตนเอง ข้อที่ 6 ข้าพเจ้าต้องการทำงานให้สำเร็จเพื่อประโยชน์สำหรับ ตัวข้าพเจ้าและกลุ่มของข้าพเจ้า
2. รู้จักแสวงหาความรู้ด้วย ตนเอง	ข้อที่ 2 ข้าพเจ้าสามารถศึกษาค้นคว้าเนื้อหาที่จะนำเสนอได้ ด้วยตนเอง
3. รู้จักวิเคราะห์และ สังเคราะห์ข้อมูลที่มาได้ ด้วยตนเอง	ข้อที่ 3 ข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจได้ว่าจะใช้เนื้อหาแบบใดใน การนำเสนอ ข้อที่ 4 ข้าพเจ้าสามารถสรุปเนื้อหาเพื่อนำไปใช้ในการ นำเสนอได้ด้วยตนเอง ข้อที่ 5 ข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจได้ว่าจะใช้รูปแบบใดในการ นำเสนอ
4. สามารถประเมินผล การเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	ข้อที่ 7 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องรับผิดชอบกับงานที่ได้รับ มอบหมายจากสมาชิกในกลุ่ม ข้อที่ 8 ข้าพเจ้าสามารถรู้ได้ด้วยตนเองเมื่อเกิดข้อผิดพลาด ระหว่างการนำเสนอ ข้อที่ 9 ข้าพเจ้าสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดระหว่างการนำเสนอ ได้ด้วยตนเอง ข้อที่ 10 ข้าพเจ้าสามารถประเมินผลการนำเสนอของตนเองได้

3.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในห้องเรียนแบบกลุ่มเดียวโดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นเนื้อหาร่วมกับอีเลิร์นนิ่ง เพื่อทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาผู้วิจัยได้ทำหลังจากสอนครบทุกแผนการสอน ส่วนการประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ทำหลังจากสอนจบแต่ละแผนการสอน สำหรับการวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองผู้วิจัยได้ทำการวัดก่อนเริ่มสอนและหลังจากเรียนจนครบทุกแผนการสอน

3.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแผนการสอนจำนวน 4 แผนที่ได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแล้วไปสอนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการท่องเที่ยว สาขาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาฯ เชียงใหม่ โดยทำการสอนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมงติดต่อกัน เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 12 มกราคม 2554 ถึงวันที่ 2 มีนาคม 2554 สำหรับขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. วัดความสามารถการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ก่อนทดลองสอน โดยใช้แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยปรับจากเอกสารที่ศึกษา และผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งผ่านการหาความเชื่อมั่นแล้ว
2. ดำเนินการสอนวิชาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวตามแผนการสอนแบบเน้นเนื้อหาร่วมกับอีเลิร์นนิ่งซึ่งมีอยู่ 4 แผน แผนละ 6 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งหมด 24 คาบ
3. ทำการประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมื่อสอนจบแต่ละแผน โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ และหาความเชื่อมั่นแล้ว
4. ทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาของนักศึกษาเมื่อเสร็จสิ้นการสอนทั้ง 4 แผน โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาวิชาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ได้ผ่าน

การตรวจสอบคุณภาพจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งหาค่าความเชื่อมั่นเรียบร้อยแล้ว

5. วัดความสามารถการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาหลังทดลอง โดยใช้แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองฉบับเดิม

6. นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาวิชาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว แบบประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองมาวิเคราะห์และแปลผล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความรู้ด้านเนื้อหาวิชาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักศึกษาเป็นรายบุคคลโดยใช้ค่าร้อยละ มาเทียบกับเกณฑ์ผ่านและระดับคุณภาพที่กำหนดไว้ จากนั้นนำค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดมาหาค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วจึงนำมาเทียบเกณฑ์ผ่านและระดับคุณภาพเพื่อสรุปเป็นผลการศึกษาคำถามเนื้อหาในภาพรวม
2. ศึกษาความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละคนโดยนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้รับจากการประเมินทั้ง 4 ครั้งมาหาค่าร้อยละ และเทียบกับเกณฑ์ผ่านและระดับคุณภาพที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดมาหาค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วจึงนำมาเทียบเกณฑ์ผ่านและระดับคุณภาพเพื่อสรุปเป็นผลการศึกษาศักยภาพในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษในภาพรวม
3. เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาโดยนำคะแนนจากแบบวัดทั้งก่อนและหลังการสอนมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำมาเทียบกันเพื่อศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา